

hvis det konstateres, at der er videregivet urigtige oplysninger, eller at oplysningerne er ulovligt videregivet.

Danske myndigheder vil være forpligtet til at overholde de krav og betingelser, som følger af de pågældende bestemmelser. Efter Justitsministeriets umiddelbare opfattelse nødvendiggør de omhandlede bestemmelser i udkastet til rammeafgørelse derfor ikke lovændringer. En endelig stillingtagen til dette spørgsmål vil dog ske i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen i dansk ret.

4.5. Den registreredes rettigheder

4.5.1. Som nævnt ovenfor i pkt. 4.2. finder persondataloven generelt anvendelse på behandling af personoplysninger, herunder også behandlinger der foretages inden for det strafferetlige område af politi, anklagemyndighed, kriminalforsorg samt domstole.

Det følger dog af persondatalovens § 2, stk. 4, at bestemmelserne i lovens kapitel 8 (om oplysningspligt over for den registrerede) og §§ 35-37 og § 39 (om bl.a. den registreredes ret til berigtigelse, sletning eller blokering af oplysninger, der er urigtige mv., samt ret til underretning af tredjemand, som har modtaget oplysninger, der er berigtiget mv.) ikke finder anvendelse på behandlinger, der foretages for henholdsvis domstolene og politi og anklagemyndighed inden for det strafferetlige område. Herudover fremgår det af persondatalovens § 2, stk. 4, at bestemmelserne i lovens kapitel 9 (om den registreredes indsigt) heller ikke finder anvendelse på behandling af personoplysninger, der foretages for domstolene inden for det strafferetlige område.

4.5.2. Persondataloven indeholder i kapitel 8 (§§ 28-30) bestemmelser om den dataansvarlige myndigheds oplysningspligt over for den registrerede. De pågældende regler gælder som nævnt ovenfor ikke for behandling af personoplysninger, som foretages for politi, anklagemyndighed og domstole inden for det strafferetlige område.

Rammeafgørelsens artikel 16 forpligter medlemsstaterne til at sikre, at den registrerede er underrettet om myndighedernes indsamling og behandling af personoplysninger i henhold til den nationale lovgivning. Artikel 16 overlader det således til medlemsstaterne at fastsætte de nærmere bestemmelser for den registreredes ret til at blive informeret og undtagelserne herfra. Underretning kan bl.a. ske generelt, f.eks. gennem lovgivning eller ved offentliggørelse af en oversigt over handlingerne, jf. nærmere ovenfor under pkt. 3.4.2.

Efter Justitsministeriets opfattelse giver den nærmere rækkevidde af artikel 16 anledning til tvivl. Efter bestemmelsen overlades det således til medlemsstaterne at fastsætte de nærmere bestemmelser for den registreredes ret til at blive informeret og undtagelserne herfra, og artikel 16 overlader således medlemsstaterne et meget betydeligt råderum med hensyn til fastlæggelsen af den nærmere ordning for underretning. Imidlertid synes det at være forudsat med artikel 16 (sammenholdt med de forklarende betragtninger nr. 13 og 13 a), at der – inden for rammeafgørelsens anvendelsesområde – i et vist omfang skal gælde en underretningspligt, hvis nærmere udformning det dog som nævnt er op til medlemsstaterne at fastlægge.

Der kan i den forbindelse peges på, at en anmeldelse til tilsynsmyndighederne i dag efter persondataloven bl.a. skal indeholde oplysninger om behandlingens betegnelse og formål mv., jf. herved § 43, stk. 2 (for den offentlige forvaltning) og § 52 (for domstolene). Tilsynsmyndighederne fører efter persondatalovens § 54 en fortegnelse over anmeldte behandlinger.

Justitsministeriet vil i forbindelse med gennemførelsen af rammeafgørelsen i dansk ret vurdere, om der – i lyset af rammeafgørelsens artikel 16 – bør ske en udbygning af de nuværende regler om offentliggørelse af behandlinger af personoplysninger, eller om der eventuelt bør indføres bestemmelser om oplysningspligt over for den enkelte registrerede person inden for det strafferetlige område.

4.5.3. Der er i persondatalovens kapitel 9 (§§ 31-34) fastsat regler om den registreredes indsigt.

Efter § 31, stk. 1, har en registreret person – efter begæring – ret til indsigt i en række oplysninger om vedkommende selv (egenaces). Dette gælder dog bl.a. ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private eller offentlige interesser, herunder bl.a. statens sikkerhed, den offentlige sikkerhed eller forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager, eller hvis der i øvrigt er grundlag for at gøre undtagelser fra indsigtretten efter reglerne i offentlighedslovens § 2 samt §§ 7-11 og § 14. Der henvises til persondatalovens § 32, stk. 1 og 2.

Herudover følger det af persondatalovens § 32, stk. 5, at justitsministeren under visse betingelser kan træffe bestemmelse om, at der generelt gøres undtagelse fra retten til indsigt i oplysninger, der behandles af offentlige myndigheder på det strafferetlige område, for så vidt bestemmelsen i § 32, stk. 1, jf. § 30, må antages at medføre, at begæring om ret til indsigt i